

Ο Κισάμου Αμφιλόχιος για τον «φόρο αίματος» που πληρώνει η Κρήτη στην ασφαλτο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Αμείλικτα ερωτήματα αναφορικά με τον ολοένα αυξανόμενο «φόρο αίματος» που πληρώνει η Κρήτη στην ασφαλτο εξαιτίας των τροχαίων δυστυχημάτων, θέτει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος.

Σε άρθρο του με τίτλο «**Κρήτες Ανασκουμπωθείτε**» ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, διερωτάται:

«Ένα ΓΙΑΤΙ γεννιέται και θεριεύει. ΓΙΑΤΙ να χάνονται τόσες ζωές; ΓΙΑΤΙ να τσακίζονται, να σβήνουν τα όνειρα τόσων νέων; τόσων παιδιών; ΓΙΑΤΙ να

διαλύονται, να καταστρέφονται τόσες οικογένειες; ΓΙΑΤΙ, τόσο άδικα και τόσο βίαια, να σβήνει η ελπίδα και η ζωή; ΓΙΑΤΙ η Κρήτη, με πληθυσμό το 1/10 του πληθυσμού της Ελλάδας, με περισσότερα από τέσσερα εκατομμύρια (4.000.000) επισκέπτες τον χρόνο, ΓΙΑΤΙ να έχει το χειρότερο και το πιο επικίνδυνο, (σύμφωνα με τις στατιστικές των θανάτων) οδικό δίκτυο της Ελλάδας; ΓΙΑΤΙ τόση απαξίωση σε ένα Νησί που η ιστορία του και ο πολιτισμός του, η αντρειοσύνη του και η λεβεντιά του, διαχρονικά, προκαλούν παγκόσμιο θαυμασμό και, στην προσφορά του, υποκλίνεται η οικουμενική ανθρωπότητα; ΓΙΑΤΙ η ζωή στην Κρήτη δεν αξίζει; Είναι υποτιμημένη; ΓΙΑΤΙ;; ΓΙΑΤΙ;;»

Αναλυτικά το άρθρο του Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου:

«Ο Χάρος τ' αποφάσισε να φτιάξει ένα περβόλι και βάνει νιες αντί μηλιές
και νιούς για κυπαρίσσια μωρά παιδιά βασιλικούς, για βιόλες τσι
μανάδες γερόντους να το βλέπουνε, να το ποτίζουν γράδες.»

Ριζίτικο που γράφτηκε για τον αδικοχαμένο με τροχαίο-μηχανή- Σμήναρχο της Πολεμικής Αεροπορίας, Μανώλη Γαρεφαλάκη (18 Ιουν. 2020), από τον συνάδελφο του, Σμήναρχο Μανώλη Καρυωτάκη. Ο στιχουργός το αφιερώνει: «..σε κάθε παλικάρι και σε κάθε Ντελίνα, που χάθηκε σε δρόμο, ουρανό, βεντέτα, νοσοκομείο, αλλά εξακολουθεί να Υπάρχει !». Και συνεχίζει:

«Μπλαβίζουν τ' άστρα τ' ουρανού, βροντά και ξεβορίζει κι ένα πουλί,
λευκό πουλί, χάνεται ξεστρατίζει. Η μάνα του τ' αναζητά, ο Κύρης του
φωνιάζει βουβαίνονται τ' άλλα πουλιά και φόβος τα σκεπάζει.»

Θρήνος και κοπετός απ' άκρου εις άκρον της Κρήτης. Γονείς, μανάδες και πατεράδες, θρηνούν τα αδικοχαμένα στην άσφαλτο παιδιά τους, παππούδες και γιαγιάδες τα εγγόνια τους, συγγενείς και φίλοι τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Σπίτια κλείνουν, χαμόγελα σβήνουν, καρδιές ραγίζουν, πόνος πολύς, πόνος βαρύς, πόνος ανείπωτος, αβάσταχτος. Φτωχά τα λόγια, αδύναμα, ανίκανα, ανήμπορα να παρηγορήσουν. Να πεις τι; Να παρηγορήσεις πως; Με την δύναμη της πίστης και της ψυχής, ο μόνος δρόμος και τρόπος. Όμως... ο πόνος είναι πόνος. Πληγές αθεράπευτες, καρδιές αγιάτρευτες, ζωές άδειες, χωρίς ελπίδα.

Ένα ΓΙΑΤΙ γεννιέται και θεριεύει. ΓΙΑΤΙ να χάνονται τόσες ζωές; ΓΙΑΤΙ να τσακίζονται, να σβήνουν τα όνειρα τόσων νέων; τόσων παιδιών; ΓΙΑΤΙ να διαλύονται, να καταστρέφονται τόσες οικογένειες; ΓΙΑΤΙ, τόσο άδικα και τόσο βίαια, να σβήνει η ελπίδα και η ζωή; ΓΙΑΤΙ η Κρήτη, με πληθυσμό το 1/10 του πληθυσμού της Ελλάδας, με περισσότερα από τέσσερα εκατομμύρια (4.000.000)

επισκέπτες τον χρόνο, ΓΙΑΤΙ να έχει το χειρότερο και το πιο επικίνδυνο, (σύμφωνα με τις στατιστικές των θανάτων) οδικό δίκτυο της Ελλάδας; ΓΙΑΤΙ τόση απαξίωση σε ένα Νησί που η ιστορία του και ο πολιτισμός του, η αντρειοσύνη του και η λεβεντιά του, διαχρονικά, προκαλούν παγκόσμιο θαυμασμό και, στην προσφορά του, υποκλίνεται η οικουμενική ανθρωπότητα; ΓΙΑΤΙ η ζωή στην Κρήτη δεν αξίζει; Είναι υποτιμημένη; ΓΙΑΤΙ;; ΓΙΑΤΙ;;

Αλήθεια ποιός θα απαντήσει σε όλα αυτά τα ΓΙΑΤΙ; Ποιός θα ορθώσει το ανάστημά του; Ποιος θα αφυπνίσει συνειδήσεις; Θα υψώσει το λάβαρο; Στο τραγικό ναυάγιο της Φαλκονέρας (7 Δεκ. 1966) βρέθηκε ένας ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ και έγραψε ιστορία. Τώρα ποιος;; Στον θρήνο, το μοιρολόι και την παρηγοριά θα μείνει η Κρήτη; Μέχρι την επόμενη τραγωδία και την επόμενη..... και.... Εξέλειψαν οι μπροστάρηδες; Οι «κουζουλοί» τσι Κρήτης που γράψανε την ιστορία αυτού του τόπου; Όλοι μας βολεμένοι στην ησυχία και την καλοπέραση μας; Στα.. «ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα»;

Ανάπτυξη.. ανάπτυξη... έργα... υποδομές... Εκατομμύρια διατίθενται για την ανάπτυξη του νησιού. Ασφαλώς χρειάζεται η ανάπτυξη, τα έργα, οι υποδομές, αλλά... ένα νησί, ένας τόπος που τρώει τα παιδιά του, που τα στέλνει στον θάνατο, τι να την κάνει την ανάπτυξη;

ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ η Κρήτη ΑΠΑΙΤΕΙ να πάψει, επιτέλους, ο χάρος να φτιάχνει το περβόλι του «από νιές και νιούς». ΑΝΑΣΚΟΥΜΠΩΘΕΙΤΕ λοιπόν όλοι ΕΣΕΙΣ που έχετε την ευθύνη της ανάπτυξης. Κηρύξτε την Κρήτη σε κατάσταση ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ. Ξεπεράστε τους Νόμους και τις γραφειοκρατίες και δώστε στην Κρήτη αυτό που της αξίζει. Ένα ασφαλές οδικό δίκτυο από την Κίσαμο μέχρι την Σητεία. Το οφείλετε στους εκατοντάδες αδικοχαμένους νεκρούς της ασφάλτου του νησιού. Γιατί αν το ναυάγιο της Φαλκονέρας κατάπιε 217 ανθρώπους, η ασφαλτος της Κρήτης, όλα αυτά τα χρόνια, έχει καταπιεί και καταπίνει πολλές εκατοντάδες ψυχές. Έχει κλείσει και συνεχίζει να κλείνει δεκάδες-εκατοντάδες σπίτια.

Για να σταματήσει επιτέλους, όπως λέει και το ριζίτικο του Καρυωτάκη:

«Στη παγωμένη πλάκα του να θρηνούν την αδικιά του, να στάζουν μαύρα δάκρυα, στην άκρη του μαρμάρου.»

Μητροπολίτης

Κισάμου και Σελίνου

Αμφιλόχιος